

[Chr. Madsen.]

og ikke var steget i forhold til den samlede bruttonationalindkomst. Hvordan kan man stå og sige, at det bliver forfærdeligt for kommende generationer at betale de beskudne forhøjelser af folkepensionen? Det har jo ikke noget med realiteterne at gøre. Det retningsgivende for folkepensionens størrelse og højde må vel være, hvor meget de andre samfundsgrupper her i landet forøger deres indtægter. Princippet i det, jeg sagde her ved anden behandling, var dette: hvordan står folkepensionen i forhold til de øvrige indtægter? Er det bedre nu i 1962, end det var i 1958? Efter de tal, der er fremkommet, er forholdet altså ringere nu i 1962 end i 1958. Når man har disse tal, synes jeg, det er mærkværdigt, at det ærede medlem hr. Niels Mørk kan tale om overbudspolitik og parapolitik, fordi man foreslår, at der sker en udligning, fordi man foreslår, at disse pensionsindtægter bliver forhøjet, så de mennesker, der havde en vis status i 1958, vil kunne opretholde den i 1962. Jeg bliver såmænd ikke så fornærmet over, at man bruger de ord, for jeg hører dem så tit, men det har ikke noget med realiteter at gøre, og efter min mening er det dumt at komme med den slags udtalelser, fordi man ikke har nogen mulighed for at redde sig i land med ordentlige argumenter.

Man taler så meget om, at det er en helhedsløsning, man er i færd med at gennemføre, og at der inden for den helhedsløsning er så og så mange penge til rådighed. Men det er ikke så længe siden — det var i den tid, vi behandlede dette forslag i udvalg — at vi fik meddelelse om, at der var fundet 200 mill. kr., som man kunne gøre godt med. Havde det ikke været rimeligt at sige, at de 200 mill. kr. kunne man gøre godt med ved at bruge dem til en forhøjelse af folkepensionen, så folkepensionisterne fik den samme status i 1962, som de havde i 1958, i stedet for at bruge pengene til at mildne den bundne opsparing. Men tingene er selvfølgelig, som man ser på dem fra de forskellige partigrupper i dette høje ting, og når man ser med velvilje på ét lovforslag, kommer det til at gå ud over andre; det er klart, at i dette tilfælde er det igen kommet til at gå ud over folkepensionisterne, og det må man

tage ansvaret for, ligesom vi må finde os i at blive skældt ud for at føre overbudspolitik og fremsætte paradeforslag.

Den højtærede justitsminister var mere venligt indstillet i det han sagde vedrørende spørgsmålet om de 40 pct.; han sagde nemlig, at det er et spørgsmål, man altid skal se på, om der er mulighed for at få de 40 pct. til at vandre op i nærheden af de 66 pct., som jeg tror, at socialdemokraterne og socialistisk folkeparti er indstillet på. Det var en rigtig udtalelse at komme med; men man skulle have undersøgt de muligheder noget før, synes jeg, og man skulle også have undersøgt mulighederne, før man gik til denne helhedsløsning, for her kunne man måske have presset de 40 pct. op til 45 eller 47 pct., hvis man havde stået fast på sit standpunkt, og så havde der været mere ved helhedsløsningen.

Skræppenborg-Nielsen: Jeg kan forstå, at det, der sker nu om lidt ved afstemningen her efter andenbehandlingen af sygeforsikringslovforslaget, er noget af en historisk begivenhed her i folketinget, hvis man skal tro den højtærede justitsminister. Ja, jeg synes faktisk, der skal meget lidt til for at lave historie her i landet, hvis det virkelig skal være en historisk begivenhed.

Jeg kan kun sige, at jeg personlig er imod forslaget, og derfor agter jeg at stemme imod det, uanset hvordan mine kolleger i min gruppe stemmer. Jeg kan godt sige her til det høje folketing, at jeg stemmer dér, hvor det passer mig, dér, hvor jeg synes det er rigtigt; det vil jeg gøre nu og i øvrigt så længe jeg er medlem af folketinget, derom kan jeg forsikre dette høje ting.

Jeg har hidtil haft en meget stor tillid til den højtærede justitsminister, og det håber jeg da også, jeg kan få i fremtiden; men jeg må jo sige, at den højtærede justitsminister har skuffet mig lidt ved her fra denne talerstol at sige, at de ca. 150.000 stemmer, mit parti ved sidste valg fik, er afgivet af forvildede vælgere. Jeg synes, det er lidt for ringe af landets justitsminister på socialministerens vegne at fremsætte en sådan udtalelse.

Til sidst en bemærkning til det ærede medlem hr. Niels Mørk. Det var jo en meget interessant begrundelse, vi her fik, det må